

In de tragedie van de teloorgang

Dani Vlijm

© Tekst: Dani Vlijm
© Illustraties: Dani Vlijm
Vormgeving binnenwerk: Dani Vlijm
Vormgeving omslag: Dani Vlijm
Omslagfoto: Dani Vlijm
Uitgeverij: Brave New Books
Jaar van eerste uitgave: 2024

NUR: 301
ISBN: 9789465120058

Geschikt voor lezers vanaf 15 jaar. Bij twijfel wordt ouderlijke raadgeving geadviseerd.

De inhoud van dit boek is fictief, hieraan kunnen geen rechten ontleend worden. De auteur en de uitgever zijn in geen enkele mate en op geen enkele wijze verantwoordelijk voor misinterpretaties en/of disappreciaties van de lezer en/of derden.

Alle rechten zijn voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Hoofdstukken

Proloog: In de tragiek van de teloorgang	7
1. Met de meedogenloosheid van het lot gezegend	11
2. In de vruchteloze bodem van de tragedie bloeit de schoonheid van zijn ondergang	17
3. Het lot is een sinister orkest	27
4. Door de Nacht van het Laatste Vonnis geveld	55
5. In het zwarte licht is elke ziel zoekende	67
6. Door gewenning aan het leed gevoed	77
7. In de bloei van het vergaan verwelkt	93
Epiloog: In de tragiek van de teloorgang	97

Proloog

In de tragedie van de teloorgang

Toen mijn ogen zich door het ontwaken lieten ontsluiten, verwelkten hun landschappen in de gitzwarte duisternis die in hun vruchteloze bodem bloeide. Eindeloos strekte een doodlopende lijdensweg zich voor mijn gebonden voeten uit en voedde het mijn hart, een tralieloze gevangenis, met de kwellingen die het baarde.

Wie lijdt leert leven. Ogenschijnlijk met deze dwaze hoop gezegend, waren in het labyrint van hun verloren zijn dwalende voeten geketend. Het bedrog van dit wanschepsel strooide zijn leugenachtige profetieën gretig over hun netvliezen uit en trachtte hen met hun schoonheid te bedwelmen. Zijn aard was slechts een luguber masker, dat de waarheid, het onmiskenbare feit dat zijn bestaan slechts een heilloos antwoord op het gekoesterde verlangen van wie zich erdoor laat misleiden is, trachtte te verhullen.

Slechts één belofte openbaart in de tragedie van de teloorgang zijn sinistere schoonheid: nachtmerries beginnen pas ná het ontwaken.

